

Wpłynęło dn. 04.12.2023.
L. dz. 959/2023
Skierowano do Rady Naukowej ISP PAN
B.S.
(ODPIS)

ODPIS

Warszawa, 7 grudnia 2023 r.

Rada Naukowa ISP PAN
Instytut Studiów Politycznych, Polska Akademia Nauk
ul. Polna 18/20
00-625 Warszawa

STRONA:

dr Jacek Bartosiak

reprezentowany przez:

radcę prawnego Annę Kruszewska

radcę prawnego dr Aleksandrę Sewerynik

adres do doręczeń:

Hasik Rheims i Partnerzy

Pl. Trzech Krzyży 10/14

00-499 Warszawa

STANOWISKO STRONY W SPRAWIE

Działając w imieniu dr. Jacka Bartosiaka, na podstawie udzielonego nam pełnomocnictwa (złożonego do akt sprawy), niniejszym składamy opinie ekspertów:

- a) prof. dr. hab. Tomasza Grosse z zakresu stosunków międzynarodowych (załącznik nr 1),
- b) dr. Damiana Flisaka z zakresu prawa autorskiego (załącznik nr 2) oraz
- c) dr. Łukasza Kierznowskiego z zakresu prawa o szkolnictwie wyższym (załącznik nr 3).

oraz wskazujemy, że na podstawie:

- 1) opinii ekspertów: prof. dr. hab. Tomasza Grosse, dr. Damiana Flisaka oraz dr. Kierznowskiego, oraz
- 2) przeprowadzonej analizy rozprawy doktorskiej autorstwa dr. Jacka Bartosiaka zatytułowanej „Sytuacja geostrategiczna Stanów Zjednoczonych i Chin na Zachodnim Pacyfiku i w Eurazji a amerykańska koncepcja wojny powietrzno-morskiej” (dalej jako „Rozprawa doktorska”), mającej na celu weryfikację zarzutów wskazanych w analizie dr. Michała A. Piegzika oraz

odpowiedzenie na pytanie, czy dr Jacek Bartosiak przypisał sobie autorstwo istotnego fragmentu cudzego utworu lub ustalenia naukowego¹,

należy stwierdzić, że dr Jacek Bartosiak nie przypisał sobie autorstwa istotnego fragmentu cudzego utworu lub ustalenia naukowego, dlatego brak jest podstaw do stwierdzenia nieważności decyzji o nadaniu Jackowi Bartosiakowi stopnia naukowego doktora z dnia 24 czerwca 2016 roku.

Wnosimy zatem o wydanie decyzji o odmowie stwierdzenia nieważności decyzji o nadaniu Jackowi Bartosiakowi stopnia naukowego doktora.

Powyższe stanowisko jest uzasadnione z uwagi następujące okoliczności:

1. Rozprawa doktorska spełnia wszelkie wymagane prawem wymogi, w szczególności jest wynikiem samodzielnej pracy naukowej dr. Jacka Bartosiaka oraz zawiera jego oryginalne rozważania i wnioski dotyczące omawianej problematyki, oparte na bogatym materiale źródłowym oraz ogólnej wiedzy teoretycznej w omawianej dyscyplinie naukowej,
2. przytoczone w Rozprawie doktorskiej fragmenty materiałów źródłowych są co do zasady należycie oznaczone poprzez wskazanie autora i źródła w przypisie lub poprzez wskazanie w treści wyводу imienia i nazwiska autora przytoczonych rozważań,
3. objętość nieścisłości dotyczących oznaczania autorstwa i źródła jest niewielka (1,5 % objętości merytorycznych rozdziałów Rozprawy doktorskiej), a same nieścisłości prowadzą się najczęściej do braku oznaczenia danego zapożyczenia lub parafrazy kolejnym przypisem, czego w żaden sposób nie można uznać za świadome, zamierzone oraz istotne przypisanie sobie autorstwa cudzej pracy,
4. cytaty, parafrazy lub nawiązania do źródeł wskazanych przez dr. Michała A. Piegzika dotyczą jedynie ok. 26 % objętości rozdziałów wskazanych w tej analizie, czyli rozdziałów II oraz od V do XI, a nie 73 %, jak wskazywał dr Michał A. Piegzik,
5. w Rozprawie doktorskiej nie znajduje się żaden fragment cudzego utworu, którego autor nie zostałby wskazany,
6. dobór i kompozycja fragmentów prac innych autorów jest również działaniem twórczym, które stanowi o oryginalności Rozprawy doktorskiej,
7. jednym z celów posłużenia się przez dr. Jacka Bartosiaka odniesieniami do wielu źródeł było przedstawienie w Rozprawie doktorskiej bogatej anglojęzycznej literatury przedmiotu, która w okresie pisania pracy w znacznej części nie była znana polskiej nauce, rekonstrukcja zastanego dorobku myśli geopolitycznej i geostrategicznej oraz oparcie własnych rozważań na wiarygodnych i pogłębionych studiach uznanych autorów oraz instytucji badawczych.

UZASADNIENIE

I. OPINIE EKSPERTÓW

Celem pełnego ustosunkowania się do zarzutów kierowanych pod adresem dr. Jacka Bartosiaka i jego Rozprawy doktorskiej, w szczególności, aby w sposób prawidłowy wskazać podstawy i kryteria, które powinny zostać wzięte pod uwagę przy dokonywaniu oceny Rozprawy doktorskiej w kontekście

¹ Przesłanki stwierdzenia nieważności decyzji o nadaniu stopnia doktora z art. 195 ustawy o szkolnictwie wyższym i nauce, Dz. U. 2023 poz. 742.

prowadzonego postępowania, strona przedkłada opinie uznanych autorytetów z zakresu stosunków międzynarodowych, prawa autorskiego oraz prawa o szkolnictwie wyższym.

Podstawowe wnioski z tych opinii zostały pokrótce omówione poniżej.

1. **Wnioski z opinii na temat rozprawy doktorskiej Jacka Bartosiaka pt. „Sytuacja geostrategiczna Stanów Zjednoczonych i Chin na Zachodnim Pacyfiku i w Eurazji a amerykańska koncepcja wojny powietrzno-morskiej” autorstwa prof. dr. hab. Tomasza Grosse.**

Prof. dr hab. Tomasz Grosse jest socjologiem, politologiem oraz historykiem. Tytuł doktora nauk humanistycznych zdobył w Instytucie Socjologii Uniwersytetu Warszawskiego w 2002 r., habilitację uzyskał w Instytucie Studiów Politycznych Polskiej Akademii Nauk w 2009 r. Pracując w Instytucie Europeistyki UW uzyskał tytuł profesora uczelni, z kolei tytuł naukowy profesora otrzymał w 2020 r. Jest uznanym specjalistą z zakresu polityki gospodarczej Unii Europejskiej i jej państw członkowskich, jak również zarządzania publicznego i geoeconomii.

Po przeanalizowaniu Rozprawy doktorskiej, prof. Grosse ocenił, że:

- a) Rozprawa doktorska dr. Jacka Bartosiaka stanowi oryginalne rozwiązanie problemu naukowego,
- b) dr Jacek Bartosiak wykazuje ogólną wiedzę teoretyczną w omawianej dyscyplinie naukowej,
- c) dr Jacek Bartosiak ma umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej,
- d) Rozprawa doktorska „dowodzi bardzo wysokich umiejętności analitycznych” dr. Jacka Bartosiaka, „w tym w odniesieniu do zastosowania koncepcji teoretycznych i założeń badawczych” (pkt 11 opinii),
- e) dr Jacek Bartosiak odwołuje się do bogatej literatury, a jednocześnie samodzielnie prowadzi interpretację przywołanego materiału źródłowego i prac innych naukowców, a co najważniejsze - samodzielnie formułuje wnioski, w tym również w odniesieniu do aspektów teoretycznych” (pkt 11 opinii)
- f) dr Jacek Bartosiak co do zasady prawidłowo zastosował w Rozprawie doktorskiej metodologię naukową (pkt 4 opinii).

W uzasadnieniu swojej opinii prof. Tomasz Grosse przykładowo wskazał, że:

- a) dr Jacek Bartosiak postawił „dwa klarowne cele badawcze”, które są „oryginalne” (pkt 1 i 2 opinii),
- b) problem naukowy omawiany przez dr. Jacka Bartosiaka „ma bezpośrednie odniesienie teoretyczne - przede wszystkim do koncepcji geopolitycznych, a także realistycznej szkoły w stosunkach międzynarodowych”, a autor Rozprawy doktorskiej „zręcznie posługuje się w rozprawie tymi teoriami i je twórczo rozwija” oraz „bardzo metodycznie i konsekwentnie realizuje opisane powyżej cele badawcze” (pkt 2 opinii),
- c) „przyjęte cele badawcze zostały bardzo metodycznie i szczegółowo zrealizowane w rozprawie, a następnie zostały także omówione w jej zakończeniu” (pkt 2 opinii),
- d) „warto podkreślić, że pomimo upływu lat od napisania rozprawy główne cele badawcze są nadal aktualne i ciekawe dla czytelnika, a nawet zyskują coraz bardziej na aktualności i wadze” (pkt 2 opinii),
- e) „ważnym elementem metodologii przyjętej w rozprawie jest analiza dostępnych dokumentów źródłowych, literatury przedmiotu, w tym teoretycznej dotyczącej geopolityki i stosunków międzynarodowych” (pkt. 6 opinii)

- f) „warto podkreślić znajomość bardzo rozległej literatury przedmiotu, bardzo aktualnej na czas pisania rozprawy, jak również znajomość podstawowych rozpraw dotyczących geopolityki, strategii i prowadzenia konfliktów zbrojnych” (pkt 6 opinii)
- g) pomimo „korzystania z wielu cytatów odnoszących się do innych prac naukowych i eksperckich”, „wskazującego na znajomość literatury fachowej”, „praca jest w dalszym ciągu samodzielna, gdyż znajduje się w niej wiele własnych wniosków i interpretacji Autora, nie wspominając o własnej autorskiej konstrukcji naukowej rozprawy” (pkt. 6 opinii).

Podsumowując, z opinii prof. dr. hab. Tomasza Grosse wynika, że Rozprawa doktorska, wbrew twierdzeniom dr. Michała A. Piegzika, jest wynikiem samodzielnej pracy naukowej dr. Jacka Bartosiaka oraz zawiera oryginalne rozważania i wnioski dotyczące omawianej problematyki, oparte na bogatym materiale źródłowym oraz ogólnej wiedzy teoretycznej w omawianej dyscyplinie naukowej.

2. Wnioski z opinii w przedmiocie dokonania interpretacji art. 195 Prawa o szkolnictwie wyższym w określonym zakresie autorstwa dr. Damiana Flisaka

Dr Damian Flisak jest radcą prawnym specjalizującym się w prawie własności intelektualnej oraz prawie nowych technologii. Wykłada w Krajowej Szkole Sędziów i Prokuratorów, na Akademii Leona Koźmińskiego oraz w Polskiej Akademii Nauk. Jest także arbitrem Sądu Arbitrażowego przy Konfederacji Lewiatan oraz arbitrem w Sądzie ds. Domen Internetowych przy Polskiej Izbie Informatyki i Telekomunikacji. Dr Damian Flisak jest autorem licznych publikacji naukowych z zakresu prawa własności intelektualnej, w tym komentarza do ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych.

Dr Flisak przeprowadził szczegółową analizę przesłanki „przypisania sobie autorstwa istotnego fragmentu lub innych elementów cudzego utworu lub ustalenia naukowego” wskazanej w art. 195 Prawa o szkolnictwie wyższym i nauce² (dalej jako: „uswin” lub „Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce”), z której wynikają następujące wnioski:

- a) przypisanie sobie autorstwa wymaga celowego działania nakierowanego na wywołanie fałszywego wrażenia, iż przejęta treść jest własnego autorstwa, a weryfikacja takiego zamiaru może nastąpić przede wszystkim poprzez opinie ekspertów w określonej dziedzinie na podstawie całościowej oceny przedłożonej pracy doktorskiej,
- b) istotne przypisanie sobie autorstwa fragmentu cudzego utworu musiałyby być tego rodzaju, iż po ich usunięciu z Rozprawy doktorskiej nie spełniałaby ona warunków stawianych rozprawom doktorskim przez stosowne przepisy,
- c) „przypisanie sobie autorstwa” niewątpliwie nie może obejmować każdej sytuacji nieprecyzyjnego umieszczenia przepisu, mało dokładnego oznaczenia cudzego dzieła czy braku dokładnych wyróżnień (np. każdorazowe poprzez ujmowanie w cudzysłów) cudzych fragmentów, jeśli tylko we wskazanych sytuacjach nie jest oczywiste, iż zamiarem autora było stworzenie pozoru własnego autorstwa,
- d) określenia „plagiat”, „plagiator” są kolokwialnym, rozpowszechnionym określeniem przypadków przypisania (przywłaszczenia) sobie cudzego autorstwa. Posługiwanie się nimi w innych przypadkach, np. w sytuacji niestarannego oznaczania cudzych treści, może uzasadnić zarzut naruszenia dóbr osobistych.

W konkluzji dr Damian Flisak dokonał następującej oceny:

² Dz.U.2023 poz. 742

„Po zapoznaniu się ze sprawą dotyczącą zarzutu domniemanego przypisania sobie autorstwa (plagiatu) pracy doktorskiej przez Jacka Bartosiaka (podstawa prawna - art. 195 PSW), wzięwszy pod uwagę wynikający z Opinii zasadniczy wniosek, że tego rodzaju działanie wymaga celowego zachowania nakierowanego na wywołanie fałszywego wrażenia, iż przejęta treść jest własnego autorstwa, uważam, że nie doszło do przypisania sobie autorstwa. Co więcej, z mojego punktu widzenia nie ziszcila się również ilościowa przesłanka istotności inkryminowanych fragmentów dla całości pracy”.

Tym samym, z opinii dr. Damian Flisaka wynika, że dr Jacek Bartosiak nie przypisał sobie autorstwa istotnego fragmentu cudzego utworu lub ustalenia naukowego w rozumieniu art. 195 Prawa o szkolnictwie wyższym i nauce.

3. Wnioski z opinii dr. Łukasza Kierznowskiego

Dr Łukasz Kierznowski jest ekspertem z zakresu prawa administracyjnego oraz prawa szkolnictwa wyższego i nauki. Jest pracownikiem badawczo-dydaktycznym Wydziału Prawa Uniwersytetu w Białymstoku, autorem licznych publikacji naukowych, książek, opinii do projektów aktów prawnych, a także współautorem komentarza do Prawa o szkolnictwie wyższym i nauce. Uczestniczył w rządowych i parlamentarnych pracach nad przepisami z zakresu szkolnictwa wyższego i nauki, a w latach 2020-2021 był członkiem Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Dr Łukasz Kierznowski uczestniczył w tworzeniu wewnętrznych aktów prawnych w kilkudziesięciu uczelniach, instytutach PAN oraz instytutach badawczych.

W swojej opinii dr Kierznowski podkreślił, że:

- a) „istotność” przypisania sobie autorstwa fragmentu cudzego utworu lub ustalenia naukowego jest konieczna, aby stwierdzenie nieważności decyzji o nadaniu stopnia było możliwe,
- b) czyn w postaci przypisania sobie autorstwa istotnego fragmentu lub innych elementów cudzego utworu lub ustalenia naukowego powinien być uznawany za możliwy do popełnienia wyłącznie z działania i to wyłącznie z zamiarem bezpośrednim – zamiar sprawcy musi przejawiać się jako „chęć” popełnienia czynu, nie zaś jako „godzenie się” na możliwość popełnienia takiego czynu,
- c) jeśli tego elementu w działaniu autora pracy zabraknie, stwierdzenie nieważności decyzji o nadaniu stopnia naukowego jest niemożliwe, a wszczęte postępowanie w tej sprawie należy zakończyć decyzją o odmowie stwierdzenia nieważności.
- d) wszczęte postępowanie powinno bezspornie wykazać czy przypisano sobie autorstwo istotnego fragmentu lub innych elementów cudzego utworu lub ustalenia naukowego,
- e) w postępowaniu w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji o nadaniu stopnia doktora stosuje się (odpowiednio) przepisy k.p.a.
- f) stosowanie przepisów k.p.a. powinno być jak najszersze, zwłaszcza w zakresie postępowania dowodowego i czynnego udziału strony.

Wnioski zawarte w opinii dr. Kierznowskiego wskazują w szczególności na to, że w razie jakichkolwiek wątpliwości dotyczących zaistnienia faktu przypisania sobie fragmentów cudzych utworów lub ustaleń naukowych przez dr. Jacka Bartosiaka, w tym wątpliwości dotyczących możliwości przypisania mu zamiaru („chęci”) dokonania takiego czynu, Rada Naukowa ISP PAN powinna wydać decyzję o odmowie stwierdzenia nieważności decyzji o przyznaniu stopnia naukowego doktora.

II. ANALIZA ROZPRAWY DOKTORSKIEJ

W celu weryfikacji zarzutów wskazanych w analizie przygotowanej przez dr. Michała A. Piegzika oraz w celu uzyskania odpowiedzi na pytanie, czy dr Jacek Bartosiak przypisał sobie autorstwo istotnego fragmentu cudzego utworu lub ustalenia naukowego³, dokonano analizy własnej rozdziałów II, V-XI Rozprawy doktorskiej (dalej jako „Analiza”).

1. Metodologia analizy

Analiza obejmowała dwa aspekty oceny Rozprawy doktorskiej:

- a) oznaczenie autorstwa przytoczonych fragmentów cudzych prac,
- b) stosunek fragmentów, w których przytoczono cudze utwory do całości Rozprawy doktorskiej.

W celu dokonania Analizy porównano Rozprawę doktorską z tekstami źródłowymi wskazanymi w analizie zespołu dr. Michała A. Piegzika. Wiele z tych tekstów źródłowych jest dostępnych w Internecie. Inne dr Jacek Bartosiak posiadał we własnych zbiorach. W razie braku takowych, polegano na fragmentach tekstów źródłowych przytoczonych w analizie dr. Michała A. Piegzika lub wskazano na trudność dokonania oceny ze względu na brak dostępu do materiałów źródłowych lub brak innych danych umożliwiających dokonanie oceny.

Wskazane w podsumowaniu Analizy dane liczbowe zostały wyliczone z uwzględnieniem liczby znaków ze spacjami odpowiadającej omawianemu fragmentowi Rozprawy doktorskiej. Pomimo tego, że dla przejrzystości wyводу dane te są podawane w przybliżeniu, zostały one precyzyjnie wyliczone.

Fakty, informacje i inne dane znajdują się w domenie publicznej i z założenia nie mogą zostać uznane za własność jakiegokolwiek osoby, nawet jeżeli powołuje się ona na nie w swoim utworze. Przykładowo, nikt nie może uznać, że jest twórcą informacji o tym, że w 2013 roku za 35% eksportu Australii odpowiadały Chiny i poziom ten był o dwa razy większy niż pięć lat wcześniej. Jest to typowy przykład faktu, informacji, która wynika z obiektywnych danych i nie stanowi osobistej twórczości jakiegokolwiek osoby.

W tych względów fragmenty Rozprawy doktorskiej dotyczące faktów, informacji i innych tego typu danych, nie były oceniane pod kątem oznaczenia ich autorstwa.

Szczegółowe omówienie Analizy będzie znajdowało się w komentarzach do egzemplarza Rozprawy doktorskiej, który zostanie udostępniony Radzie Naukowej ISP PAN oraz powołanej przez Radę Naukową komisji badającej sprawę. W niniejszym piśmie przedstawiamy jedynie najważniejsze wnioski z Analizy.

2. Wnioski z Analizy Rozprawy doktorskiej

Po przeprowadzeniu Analizy rozdziałów II i V-XI, w kontekście przesłanek wynikających z art. 195 Prawa o szkolnictwie wyższym i nauce należy stwierdzić, że:

³ Przesłanki stwierdzenia nieważności decyzji o nadaniu stopnia doktora z art. 195 ustawy o szkolnictwie wyższym i nauce, Dz. U. 2023 poz. 742.

- a) co do zasady przytoczone w Rozprawie doktorskiej fragmenty materiałów źródłowych są należycie oznaczone poprzez wskazanie autora i źródła w przypisie lub poprzez wskazanie w treści wywodu Rozprawy doktorskiej imienia i nazwiska autora przytoczonych rozważań,
- b) w Rozprawie doktorskiej nie znajduje się żaden fragment cudzego utworu, którego autor nie zostałyby wskazany,
- c) nieprecyzyjne przytaczanie lub oznaczanie cudzych treści w rozprawie doktorskiej polega na braku używania cudzysłowie, wstawianiu własnych komentarzy w toku zapożyczonego wywodu, posłużeniu się przypisem zbiorczym oraz na pominięciu w niewielkiej części rozprawy doktorskiej (1,5 % objętości merytorycznych rozdziałów) oznaczenia autora lub źródła kolejnym przypisem lub wstawieniu przypisu w niewłaściwym miejscu,
- d) opisane powyżej nieprawidłowości nie świadczą jednak o świadomej chęci przypisania sobie przez dr. Jacka Bartosiaka autorstwa fragmentu cudzego utworu lub ustalenia naukowego, a tym bardziej istotnego fragmentu cudzego utworu,
- e) objętość błędów dotyczących oznaczania autorstwa i źródła, jest niewielka (1,5 % objętości merytorycznych rozdziałów Rozprawy doktorskiej), a same nieścisłości sprowadzają się najczęściej do braku oznaczenia danego zapożyczenia lub parafrazy kolejnym przypisem, czego w żaden sposób nie można uznać za świadome, zamierzone oraz istotne przypisanie sobie autorstwa cudzej pracy.

3. Cel wprowadzenia nawiązań do innych utworów.

Celem zamieszczenia w Rozprawie doktorskiej tłumaczeń lub parafraz z wyszukanych i wybranych przez dr. Jacka Bartosiaka anglojęzycznych prac, opatrzonych licznymi przypisami do nich oraz do innych źródeł, omawiających dany temat, było przybliżenie polskiemu odbiorcy nieznannej w tamtym czasie literatury anglojęzycznej. W ocenie autora, dzięki temu polska nauka, a także wiele osób, które również na skutek działalności publicznej dr. Jacka Bartosiaka zainteresowało się tematem geopolityki i geostrategii, zyskała dostęp do wielu nowych punktów widzenia oraz bogatego materiału do dalszych rozważań.

W tym kontekście, należy przypomnieć, że każda praca naukowa powinna zawierać liczne odwołania do literatury przedmiotu, zaś sam dobór i kompozycja zapożyczonych fragmentów jest również działaniem twórczym, które stanowi o oryginalności pracy. Autor pracy naukowej powinien zapoznać się ze stanem wiedzy dostępnym mu w czasie sporządzania pracy. Dzieła innych autorów są niezbędnym „pokarmem” dla każdej pracy intelektualnej oraz stanowią niezbędny punkt odniesienia dla prowadzenia własnych rozważań.

W szczególności, w żadnym wypadku nie było celem dr. Jacka Bartosiaka pozorowanie własnego autorstwa, w tym przypisanie sobie autorstwa jakiegokolwiek fragmentu cudzego utworu lub ustalenia naukowego, a tym bardziej istotnego fragmentu cudzego utworu.

Wieloletnia praca i dorobek dr. Jacka Bartosiaka z ostatnich siedmiu lat wskazują na jego wysoki poziom intelektualny, samodzielność myślenia i oryginalne podejście do omawiania zagadnień z zakresu geopolityki i geostrategii, których dotyczy również Rozprawa doktorska.

III. PODSUMOWANIE

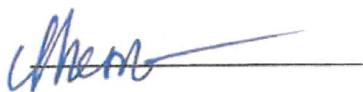
Biorąc od uwagę powyższe oraz załączone do niniejszej stanowiska opinie ekspertów: prof. dr. hab. Tomasza Grosse, dr. Damian Flisaka oraz dr. Łukasza Kierznowskiego, w kontekście wniosków z analizy Rozprawy doktorskiej, należy stwierdzić, że dr Jacek Bartosiak nie przypisał sobie świadomie i celowo istotnego fragmentu cudzego utworu lub ustalenia naukowego, w szczególności natura stwierdzonych w toku analizy Rozprawy doktorskiej niedoskonałości nie wskazuje na to, by zamiarem dr. Jacka Bartosiaka było przypisanie sobie autorstwa jakichkolwiek fragmentów cudzych utworów lub ustaleń naukowych.

W związku z powyższym Rada Naukowa ISP PAN powinna wydać decyzję o odmowie stwierdzenia nieważności decyzji o przyznaniu stopnia naukowego doktora

IV. WNIOSKI FORMALNE

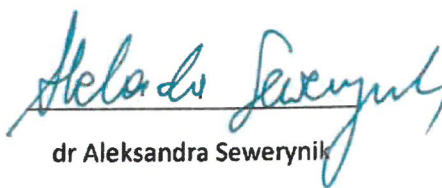
Ponadto wnosimy o:

1. udostępnienie ekspertom Komisji powołanej uchwałą Rady Naukowej ISP PAN nr 35 z 29 września 2023 r. do przeprowadzenia postępowania w sprawie dotyczącej stwierdzenia nieważności decyzji z 24 czerwca 2016 r. o nadaniu stopnia doktora Jackowi Bartosiakowi (dalej jako „Komisja”) powołanym uchwałami Rady Naukowej ISP PAN nr 36 i 37 z 29 września 2023 r. lub późniejszą uchwałą Rady Naukowej ISP PAN (dalej łącznie jako „Eksperci”) niniejszego stanowiska oraz pozostałych stanowisk złożonych przez stronę w sprawie,
2. poinformowanie w formie pisemnej o fakcie i terminie udostępnienia Ekspertom dokumentów wskazanych w pkt. 1 powyżej,
3. umożliwienie dr. Jackowi Bartosiakowi uczestniczenia w każdym etapie prowadzonego postępowania, w szczególności we wszelkich posiedzeniach Komisji oraz w posiedzeniach Rady Naukowej ISP PAN;
4. rozpoznanie wniosku zawartego w stanowisku strony z 28 września 2023 r. o zorganizowanie rozprawy administracyjnej na podstawie art. 89 i nast. ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.) („kpa”), która w okolicznościach niniejszej sprawy niewątpliwie przyczyniłaby się do przyspieszenia i uproszczenia postępowania.

Anna Kruszewska

radca prawny

dr Aleksandra Sewerynik

radca prawny

Załączniki:

1. Opinia prof. dr. hab. Tomasza Grosse z zakresu stosunków międzynarodowych.
2. Opinia dr. Damiana Flisaka z zakresu prawa autorskiego.
3. Opinia dr. Łukasza Kierznowskiego z zakresu prawa o szkolnictwie wyższym.